

MRÓZ JÓZEF (1898-1986)

Urodził się 4 października 1898 roku w Bolesławowie. Był synem Józefa i Marianny z domu Gęsta. Ojciec Józef pracował jako górnik w Westfalii. Przed I wojną światową zamieszkiwał i pracował z rodziną (brat Tomasz i siostra Pelagia) w rodzinnym gospodarstwie w Maksymilianowie, tam również uczęszczał do szkoły ludowej. 16 listopada 1916 roku został wcielony do armii niemieckiej (piechota), a następnie wysłany na front zachodni, do Flandrii, na pogranicze belgijsko-holenderskie. 16 listopada 1917 roku został ranny w rękę (lewy nadgarstek – inwalidztwo I grupy). Od 19 listopada 1917 roku do 20 stycznia 1918 roku przebywał w szpitalu w Aachen, a od 21 stycznia 1918 roku do 29 lipca 1918 roku w szpitalu w Poznaniu.

Po zwolnieniu podjął pracę w urzędzie pocztowym w Borzęcizkach. 28 grudnia 1918 roku zgłosił się jako ochotnik do powstania wielkopolskiego, do punktu rekrutacyjnego w Jarocinie; tam został skierowany do Poznania (koszary przy ul. Grunwaldzkiej). W powstaniu służył w Dep. Kon. II Szwadron, gdzie pełnił służbę patrolową. Do rezerwy został przeniesiony 17 marca 1919 roku. Od 26 kwietnia 1919 roku podjął na nowo pracę w urzędzie pocztowym w Borzęcizkach, a od 1 kwietnia 1920 roku do 1922 roku był w tym urzędzie posłańcem.

1 kwietnia 1922 roku przeniesiony został do urzędu pocztowego w Dobrzycy. Następnie od 1 października 1926 roku aż do wybuchu II wojny światowej pracował w urzędzie pocztowym w Koźminie Wielkopolskim, gdzie 10 maja 1938 roku został uhonorowany brązowym Medalem „Za Długoletnią Służbę”. W 1928 roku został przeniesiony na etat na konduktora pocztowego (przewozy pocztowe PKP na trasie Koźmin-Gostyń), a w 1934 roku mianowany na pocztyliona.

W okresie okupacji niemieckiej dalej pracował w urzędzie pocztowym w Koźminie. Po II wojnie światowej aż do przejścia na emeryturę w roku 1963 pracował w urzędzie pocztowym w Koźminie na stanowisku asystenta i starszego ekspedienta. 24 lutego 1972 roku został awansowany na stopień podporucznika WP za udział w powstaniu wielkopolskim, a 14 maja 1975 roku odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Związek małżeński zawarł 8 czerwca 1921 roku ze Stanisławą Stanisławską, z tego małżeństwa urodziło się sześćcioro dzieci: Genowefa (ur. 1924), Henryk (ur. 1925), Urszula (ur. 1926), Helena (ur. 1929), Teresa (ur. 1932), Stanisław (ur. 1935).

Zmarł w Koźminie 31 października 1986 roku i pochowany na cmentarzu przy ulicy Poznańskiej.